

Ver mi

Úvod: Ježišovu krížovú cestu si máme nielen pripomínať, ale i sprítomňovať. Pozvať ho na naše cesty, lepšie povedané, objaviť, že on už na nich s nami je. V tomto duchu vás pozývam na dnešnú krížovú cestu. Objavovať súvislosti medzi Pánovým utrpením a naším životom.

Dával pozor na deti, ktoré sa naháňali medzi zaparkovanými autami a spomalil vždy, keď sa mu zdalo, že niečo vidí. Zrazu náraz, do bočných dverí jeho BMV uderil kameň! Dupol na brzdy a s BMV zašiel na miesto, odkiaľ tehla mierila. Rozzúrený vodič vyskočil z auta, schmatol najbližšie dieťa, pritlačil ho k zaparkovanému autu a kričal: „Čo to malo znamenať a kto si? Čo to, dočerta, robíš? Chlapec sa ospravedlňoval. „Prosím, pane... prosím, mrzí ma to... Nevedel som, čo iné mám urobiť? Hodil som ten kameň, pretože nikto iný by nezastavil...“ Chlapcovi z tváre stekali slzy a ukázal na miesto za zaparkovaným autom. „To je môj brat,“ povedal, „schádzal z chodníka a spadol zo svojho invalidného vozíka a ja ho nedokážem zdvihnúť.“ Vzlykajúci chlapec poprosil zarazeného muža: „Mohli by ste mi, prosím, pomôcť dostať ho späť do vozíka? Je zranený a pre mňa príliš ťažký.“ Šofér bol dojatý a snažil sa prehltnúť zväčšujúcu sa hrču vo svojom hrdle. Rýchlo usadil invalidného chlapca späť do jeho vozíka, vybral svoju ozdobnú vreckovku a prikladal ju na čerstvé škrabance a rany. Rýchlym pohľadom usúdil, že všetko bude v poriadku. „Ďakujem vám,“ povedal chlapec. Muž bol príliš ostrasený na to, aby niečo vyslovil a len pozeral na malého chlapca ako tlačí svojho brata pripútaného na invalidný vozík po chodníku domov. Cesta späť k BMV bola dlhá a pomalá. Škoda bola výrazná, ale šofér zdeformované bočné dvere nikdy nedal opraviť. Chcel, aby mu zárezy pripomínali tento odkaz: ‚Nechod životom tak rýchlo, aby niekto musel do teba hodiť kameň, keď chce získať tvoju pozornosť.‘ Boh šepká v našich dušiach a hovorí do našich srdc: „Človek, prečo si vieš všimnúť život len vtedy, keď do teba niekto hodí kameň?“

Sv. Terézia z Lisieux hovorí: „Život letí a uletí, a ja mám, Bože, dnešok, aby som ťa mohla milovať.“

„Nie je nič krutejšie ako mať hlad a nevedieť nič o chlebe.“

Bože, túžim ťa nájsť, objaviť tvoje tajomstvo. Verím, že existuješ, môj tajomný Bože, ktorý ma trápiš, ktorý mlčíš, daj sa mi poznať. Ak sa dnes k tebe modlím, nie je to preto, aby som od Teba dostal nejakú vec, potrebujem svetlo, aby som videl na cestu. Potrebujem lásku, aby som mohol konečne milovať. Mám strach, často neviem ako ďalej. Chcel by som utiecť pred tebou, pred sebou. Môj záhadný Bože, nerozumiem Ti, búrim sa proti Tebe, a predsa by som Ťa chcel milovať, tak veľmi by som chcel. Dnes mi hovoríš: „Poď, ukážem ti, čo je láska.“ „Bože môj nauč ma byť úprimným, veľmi úprimným k tebe i k sebe.“

1. Spiaci apoštoli - Ježišova nepochopená láska (klaniame sa Ti...)

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.)

Ako dobre sa dnes spí. Obloha je zvláštne jasná, akoby hviezdy chceli hovoriť, o posolstve odovzdanosti. Ako dobre sa dnes spí, sýty v kruhu priateľov. Ved' Boh je blízko, má nás rád, tak prečo nespáť, čoho sa báť?

„Nestačí mať dobré srdce, treba ho vedieť aj použiť.“

„Mňa sa to netýka, tak robia všetci, každý to hovorí.“ Ako často sa skrývame za týmito slovami? Čo robia všetci, to nie je nápadné, čo na tom, že je to nesprávne? Smejeme sa spolu s väčšinou. Nadávame, keď väčšina nadáva. Mlčíme, keď by sme mali hovoriť, spíme, keď niekto volá o pomoc. Máme strach, naša zbabelosť je ako zákerná choroba. Sme zbabelí a potom sa čudujeme, čo všetko sa robí okolo nás. Svet je nespravodlivý, ľudia zlí, nevšímaví. A predsa, pokojne si sadáme na pohovku a spánkom liečime každý nepokoj. Skutočne?

„Pane, pomôž nám pochopiť, že nestačí robiť dobro, dôležité je robiť dobro v pravý čas, keď to svet od nás najviac potrebuje. (Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)

2. Judášov bozk - podvedená láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.)

*Aká trpká príchuť bozku,
dotyk s príchuťou sklamania, ktorý páli,
privoláva spomienky zradenej lásky,
pripomína bolesť ukradnutej viery.*

„Boh vypočuje prosby ľudí, ktorí chcú zabudnúť na nenávisť. Je však hluchý k tým, čo chcú ujsť pred láskou.“

Bozk – symbol lásky, ale aj zrady, Judáš nepochopil. Nerozumel Ježišovej láske. Bože, stvoril si nás pre lásku, ale my nechápeme. Na všetko sa pozeráme očami svojho úbohého srdca. Už roky nosíme masky, stávajú sa našou druhou prirodzenosťou. Chodíme v preoblečení sebaistých, obyčajných ľudí. Naučili sme sa skrývať za svoje slabosti. Naša tvár otupela. Stavíme si hrad falošných istôt a ani si neuvedomujeme, že hráme divadlo. Prečo nie sme takí, akí v skutočnosti sme? Koľkokrát, keď sme sami, si želáme, aby niekto prišiel a povedal: „Ja ťa mám jednoducho rád, chcem ťa takého, aký si. Potrebujem ťa.“

Bože, ďakujem ti, že mi veríš, dávaš šancu znovu začať, byť sám sebou. Potrebujem ťa. Bože, ďakujem ti, že mi dávaš šancu znovu začať, byť sám sebou. Viem, že život začína až s tebou. Ježiš sa nás dnes pýta: „Priatelia, načo ste prišli?“

„Bože, daj nám silu byť skutočnými, daj nám silu, aby sme konali všetko, čo žiadaš a potom od nás žiadaj, čo chceš.“ (Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)

3. Ježiš pred Pilátom - odsúdená láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.)

*Moc kričí v noci, chce bohatnúť.
Nevšíma si, že lásky občas hynú,
že bolesť si chráni svoje obeť,
že voda zmýva z ruky špinu.*

„Všetko je v rukách človeka, umývajte si často ruky, prosím.“

„Na náhrobky koľkých ľudí by sme mohli napísať: Tu odpočíva človek – prach bol a v prach sa obrátil, ale koľko to medzi tým stálo prachov?“

Pilát – mocný, sebaistý a pritom zbabelec. Vari moc je silnejšia ako čistota srdca?

Bože, veríme, že žiješ, ale nerátame s tým, že sa s tebou stretne. Rozhovor s tebou nám nepôsobí radosť. Stal sa fádny. Naša viera nás neteší. Odpusť nám našu neschopnosť tešiť sa, že si tu. Odpusť nám, keď nám to nedochádza, keď nechápeme. Chceli by sme sa radovať z toho, že nás máš rád. Ale my niekedy neradi prijímame dary. Kvôli tejto falošnej hrdosti, naša radosť chradne. Myslíme viac na seba ako na Teba, Bože. A tak v modlitbe ostávame nemí a hluchí. Odpusť nám a ďalej nám pomáhaj.

„Bože, nedopuť, aby sme niekedy podľahli názoru, že ktorýkoľvek hriech je väčší ako tvoja láska.“ (Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)

4. Ježiša bičujú – neprijatá láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.)

Rana za ranou sa valí...

*Človek sa teší, že sa zmocnil Boha,
že udrieť ho môže svojou slobodou.*

*Človek tešíš sa, že zráňaš Boha, nechápeš, že tým zráňaš sám seba. Si bezmocný,
lebo žiadnym bičom, žiadnou zbraňou nemôžeš zabrániť, aby ťa Boh miloval.*

„Aj keď na nás šťastie zabudne, my naň nesmieme zabudnúť - nikdy.“

Pane, Ty nezapadáš do našich noriem, Ty neexistuješ v našej temnote, Ty si iný ako si myslíme, My odsudzujeme, Ty odpúšťaš. Kde my žiadame, Ty chceš darovať. Kde my zráňame, Ty liečiš. Ty si iný, pretože inak miluješ, Si kráľ, pretože nás máš kráľovsky rád. Nezáleží na tom, akú máš korunu, či zo zlata alebo z trnia.

„Bože, máme v srdci toľko vecí a nemôžeme ich povedať nikomu, lebo našej bolesti nikto nerozumie. Sme sami sebe hádankou. Ty nás poznáš, k Tebe môžeme hovoriť. Ukáž nám cestu.“ (Ukrižovaný Ježišu zmiluj...)

5. Ježiš nesie kríž - odmietnutá láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.)

Ako ťažko sa dnes kráča.

Cez výsmech sveta, ktorý sa chváli, že už nepotrebuje Boha.

A mnohí povedia: „Ježiš, tu máš aj môj kríž a daj mi pokoj!“

„Priateľstvo je dar, v ktorom dávaš sám seba.“

Boh – priateľ. On chce, veľmi chce byť naším priateľom. A my?

Je to už tak, sýty hladnému neverí. Keď je nám ťažko, Boh je vždy po ruke a keď sa cítime dobre Boha nepotrebujeme. Stretávame sa s mnohými ľuďmi, ktorí o Teba nedbajú. Uľahčujú si život a zdá sa, že ho majú ľahší. Idú vpred, ich postavenie je neotrasiteľné. Bohatnú, rastú v pýche a povýšenosti. Majú silné nervy a svedomie ich neruší. Používajú silné lakte a všetci im tlieskajú. A preto aj nás láka, aby sme to robili rovnako. Bože, ty nám ale ukazuješ Ježiša. Ježiša, nesúceho kríž. Jeho život pre ľudí prináša svet nekonečne ďalej. Ako šťastie všetkých zlých. Pretože šťastie zlých je prázdne.

„Pane, dnes každému z nás hovoríš: „Pretrp všetko, len nerozbi lásku. Pomôž nám pochopiť, že bolesť bez lásky nemá zmysel.“ (Ukrižovaný Ježišu zmiluj...)

6. Ježiš padá pod krížom a Šimon mu pomáha niesť kríž – Ťažkopádna láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.)

Padá, aby mohol vstať, vstáva, aby mohol padnúť.

Lahostajnosť zachvátila svet. Človek sa už nechce dotknúť Boha.

Bojí sa, že vylieči mu smäd po rozmare skvelých zábav.

„Nikdy nie sme takí bohatí, aby sme už nič od nikoho nepotrebovali. A nikdy nie sme takí chudobní, aby sme už niekomu nemali čo dať.“

Pane, už nevládzeš. Desí nás samota pádu. A predsa, zabezpečili sme si život, zabývali sme sa útulne. Všetko vyzerá byť v poriadku. Cítime sa dobre. A zrazu nás niekto ruší, vytrháva z pokoja. Otvárame dvere. Na ulici, doma, v robote, v škole. Pozerajú na nás, vidíme ich, Sú úbohí. Daj, Bože, nech im dokážeme pomôcť. Nech tak, ako si Ty vstal s krížom a šiel ďalej, nech aj my vstaneme z pohodlných kresiel našich bytov a začneme pomáhať. Nemáme právo požadovať lepší svet, ak nezačneme so zmenou k lepšiemu vo vlastnom srdci, rodine, na najbližšej ulici.

„Len o jedno Ťa prosíme, Bože, aby naša láska nebola nikdy menšia ako naše bolesti.“ (Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)

7. Ježiš umiera na kríži – opustená láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.)

*Oťaželo slnko v prachu nevery,
jeho jas blúdi v ľudskom výsmechu.
Stratila sa múdrosť dôvery, v hĺbinách zabudnutých srdc.
Pod krížom stojíš zmätený, nesmelo hľadáš v otázkach.
Cítiš sa biedne zradený, v otroctve svojich snov.
**„Umrieť neznamená prestať žiť, ale prestať milovať.“
„Podmienkou nesmrteľnosti je smrť.“***

Po stáročia sa zaznamenávajú posledné slová veľkých ľudí. Ľudí bojujúcich, hľadajúcich, často chcejúcich zmeniť svet. No mnohí nedokázali zmeniť ani sami seba. Žiadny z nich nepovedal a nikdy nebude môcť povedať to, čo Ty, Pane: „Dokonané je!“ Smrť – to je ticho a pokoj. Tak sa nám javí. Len to? Ježiš v nej vidí bránu nového života. Bez viery v nový život, by bola celá vaša životná krížová cesta, len hlúpym omylom, zbytočnosťou a nezmyslom.

Pane, chceme Ti povedať len jedno slovo: „Ďakujeme!“ (Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)

8. Peter zaplakal - zradená láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojím krížom vykúpil svet.)

*Akú má hodnotu ľudská slabosť? Včera som videl žiaru radosti,
dnes dvíham vyhasnuté svetlá rozmarov
dúfajúc, že ukážu mi smer na jasnejšiu stranu slnka.
**„Na slepých uličkách je dobré to, že nás nútia vrátiť sa späť.“
„Kto sa sám neopúšťa, nebýva opustený.“***

Už nemôžem ďalej, hanbím sa, zlyhal som. Ty ma miluješ, a ja som ťa zradil. Tvoja láska mi pôsobí bolesť. Nepozerať sa na mňa, som nečistý. Ležím na zemi, už nevládzem. Tri razy som volal k Pánovi... Prosil som, aby ma vyslobodil. Ale on mi povedal: „Nepotrebuješ nič okrem prísľubu mojej lásky. Sila sa prejavuje v slabosti.“

Pane, zrádzame a sme zradení. Taký je život. Ty však prichádzaš a pýtaš sa: „Miluješ ma, miluješ ma viac ako títo?“

***„Pane, ďakujeme Ti, že nám odpúšťaš, a že nás nazývaš priateľmi.“
(Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)***

9. Mária Magdaléna - sklúčená láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.)

Tak málo bez neho má.

Bolí to, keď odchádza ten, koho milujeme. Zomrel? Naozaj?

Mária cíti, že láska nemôže zomrieť.

„Kto má lásku nájde si vždy prostriedky, kto ju nemá, nájde si výhovorky.“

Pane, Mária Magdaléna trpela tvojou bolesťou. Človek neznáša, keď trpí niekto, koho milujeme. Ak chceme niekomu pomôcť, musíme prekonať svoju vlastnú bolesť. Tato žena sa ponáhľala za Ježišom. Pochopila, že odvaha je modlitbou premenený strach. My sa mnohokrát bojíme milovať, pretože sa bojíme bolesti. A keby sme dovolili svojmu srdcu stále sa nadchýnať každodennými zázrakmi života, zázrakmi, ktoré v nás robí Boh, naša bolesť by sa videla v úplne inom svetle. Ťažké premeny srdca, raz určite ukážu svoju krásu. Krásu kresťanskej sebaobetujúcej sa lásky.

„Bože, pre lásku si nás stvoril a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v Tebe.“ (Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)

10. HROB - zabudnutá láska

(Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.)

*Hroby sa nerozlišujú podľa pomníkov,
ani podľa mien, čo sú na nich napísané.*

Hroby sa líšia podľa nádeje, ktorá sa v nich skrýva.

*V Ježišovom jedinom hrobe bola ukrytá nádej
všetkých pochovaných.*

„Prosíme Ťa, Kriste, nech sa môj hrob podobá Tvojmu práve v tejto nehynúcej nádeji na vzkriesenie.“ (Ukrižovaný Ježišu, zmiluj...)

ZÁVER

Zachránená láska

Pane, odchádzame na cestu, je to napínavé dobrodružstvo. Máme chuť žiť, ale často sa bojíme. Nemáme málo času, máme málo lásky. Daruj nám lásku. Kto miluje, má čas. Daj, Pane, aby sme sa nemodlili za to, aby sme boli uchránení od nebezpečenstva, ale aby sme ho s odvahou prekonali. Nech sa nemodlíme za utíšenie bolesti, ale za statočnosť, ktorou by sme nad ňou zvíťazili. Nech v úzkostlivom strachu neprosím o záchranu, ale o vytrvalosť v boji zachrániť lásku.